

SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA I ZAKRES PRAC

Dot.: „Wymiana stolarki okiennej w budynku Collegium Martineum przy ul. Św. Marcin 78 w Poznaniu”

Przedmiotem niniejszego opracowania są wymagania dotyczące prac związanych z wymianą stolarki okiennej.

Zakres robót obejmuje:

- wygrodzenie i zabezpieczenie strefy planowanych robót,
- demontaż starej stolarki,
- demontaż parapetów wewnętrznych i zewnętrznych,
- montaż nowych okien wykonanych na wzór istniejących,
- utylizacja zdemontowanych okien,
- montaż nowych parapetów,
- obróbka ościeży okiennych z zewnątrz i wewnątrz budynku.
- posprzątanie pobudowlane.

Zakres robót obejmuje wymianę drewnianej stolarki okiennej:

- na elewacjach frontowych
 - 28 szt. okien jednoskrzydłowych uchylno-rozwiernych,
 - 11 szt. okien dwuskrzydłowych (na wzór okna o symb. O2),
 - 5 szt. okien balkonowych jednoskrzydłowych (na wzór okna o symb. O4).
- na elewacjach od strony parkingu
 - 14 szt. okien trójskrzydłowych (na wzór okna o symb. O6).

Okna należy wymienić na nowe drewniane, zespolone, odtwarzające obecne podziały, formę, kształt i wielkość. Należy zwrócić uwagę, aby odtworzone zostały elementy zdobień i żłobienia wg pierwowzoru. Należy stosować szprosły wyłącznie naszybowe zewnętrzne o kształcie odzwierciedlającym pierwotną formę okien. Zabronione jest stosowanie szprosów wewnętrznych szybowych.

Ramki okien o profilach drewnianych z zestawem trójszybowym, należy pomalować na kolor biały ekologicznymi farbami wodorozcieńczalnymi.

Szyby okien zespolone o $U_{min}=0,9W/m^2K$, przeziernie. W sanitariatach zastosować szkło mleczne.

Zestawienie stolarki zawarto w dokumentacji rysunkowej. Zakres wymiany stolarki zaznaczono na poszczególnych elewacjach.

Parapety wewnętrzne należy wykonać drewniane gr. 40mm wybarwione tak samo jak ramiaki okien.

W pomieszczeniach nie objętych wentylacją mechaniczną nawiewno – wywiewną okna należy wyposażać w nawiewniki higrosterowalne. Nawiewniki należy zintegrować z oknami tak, aby od strony zewnętrznej nie były widoczne.

Nowa stolarka zewnętrzna powinna spełniać wymagania określone w aktualnym Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie /Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690 z późn. zm./.

Zamawiający wymaga, aby powyższe prace zostały przeprowadzone zgodnie ze sztuką konserwatorską i pod nadzorem osoby z uprawnieniami o których mowa w art. 37a ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Zdolności technicznej lub zawodowej - o udzielenie zamówienia mogą ubiegać się Wykonawcy, którzy wykażą, że:

- posiadają wiedzę i doświadczenie niezbędne do wykonania przedmiotu zamówienia, tj. w okresie ostatnich 5 lat przed terminem składania ofert (a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy to w tym okresie) Wykonawca zrealizował co najmniej 1 robotę budowlaną, polegającą na konserwacji i wymianie stolarki okiennej w budynku wpisanym do rejestru zabytków lub gminnej ewidencji zabytków z załączeniem dowodów określających czy te roboty zostały wykonane należycie, w szczególności informacji o tym czy zostały wykonane zgodnie z przepisami Prawa budowlanego i prawidłowo ukończone.
- dysponują lub będą dysponować osobami zdolnymi do wykonania zamówienia, które będą uczestniczyć w wykonywaniu zamówienia, tj. posiadającymi prawo do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie zgodnie z poniższym wyszczególnieniem:
 - kierownikiem robót - tj. osobą z uprawnieniami do kierowania pracami przy zabytkach rejestrowych, o której mowa w art. 37a ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami posiadającą co najmniej jedno doświadczenie w prowadzeniu lub nadzorze prac konserwatorskich w ostatnich 4 latach.

Szczegółowe zasady instalowania okien:

Przed przystąpieniem do montażu stolarki należy sprawdzić, czy wymiary stolarki oraz otworów umożliwiają prawidłowe ustawienie i podparcie okien z zachowaniem właściwej szerokości szczeliny na obwodzie pomiędzy ościeżem a ościeżnicą.

• Usytuowanie stolarki w ościeżu:

Stolarce należy sytuować w ościeżu tak, aby nie powstały mostki termiczne, prowadzące do skraplania się pary wodnej na wewnętrznej stronie ościeżnicy lub powierzchni ościeża.

Na wewnętrznych powierzchniach ościeża powinna się utrzymywać temperatura wyższa o minimum 1°C od temperatury punktu rosy.

• Zasady ustawienia stolarki w otworze:

Ustawienie stolarki powinno zapewniać luz (szczelinę) pomiędzy otworem w ścianie a wyrobem, pozwalający na zmiany wymiarów stolarki pod wpływem temperatury, wilgotności oraz ruchu konstrukcji budynku nieograniczające funkcjonalności stolarki oraz miejsce dla klocków dystansowych i podporowych.

Do podpierania progu ościeżnicy stosuje się zgodnie z wytycznymi ich producenta klocki lub belki drewniane (czasami elementy poszerzające, o ile takie są przewidziane w dokumentacji producenta) oraz kątowniki bądź kotwy stalowe.

Do ustawienia stolarki w otworze służą klocki podporowe i dystansowe.

Klocki podporowe i dystansowe powinny być tak rozmieszczone, aby była zapewniona możliwość odkształcania się kształtowników stolarki.

Zamocowanie okien przy użyciu tylko kołków rozporowych, śrub lub kotew, bez zastosowania klocków podporowych, jest niewystarczające do przenoszenia obciążenia.

Klocki dystansowe, służące do ustalenia pozycji stolarki w otworze, po zamocowaniu ościeżnicy powinny być usunięte, nie należy natomiast usuwać klocków podporowych.

Maksymalny wymiar szczeliny między ościeżnicą a ościeżem nie powinien przekraczać 40 mm. Przy stosowaniu pianek jednoskładnikowych wymiar ten powinien wynosić maksymalnie 30 mm.

Dopuszczalne odchyłki pionowe i poziome ustawienia stolarki w otworze przy długości elementu do 3,0 m powinny wynosić do 1,5 mm/m i nie więcej niż 3 mm łącznie.

Przy elementach o większych wymiarach, występujące odchyłki nie mogą mieć negatywnego wpływu na funkcjonalność stolarki.

- **Zasady mocowania stolarki w ościeżu:**

Mocowanie powinno być wykonane w taki sposób, aby przewidywalne obciążenia zewnętrzne były przenoszone za pośrednictwem łączników na konstrukcję budynku, a funkcjonalność stolarki była zachowana, tzn. ruch skrzydeł przy otwieraniu i zamykaniu był płynny. Zamocowania powinny być rozmieszczone na całym obwodzie ościeżnicy.

Do mocowania stolarki w ścianie budynku - w zależności od rodzaju ściany (monolityczna, warstwowa) i sposobu mocowania stosuje się kotki rozporowe/dyble, kotwy i śruby/wkręty.

Pianki poliuretanowe i tym podobne materiały izolacyjne nie służą do mocowania stolarki, a wyłącznie do uszczelnienia szczeliny między stolarką a ścianą.

Kotki rozporowe/dyble stosuje się do betonu, muru z cegły dziurawki, pustaków ceramicznych i cementowych, gazobetonu, kamienia naturalnego itp.

Śruby mogą być stosowane do mocowania ościeżnic do betonu, cegły pełnej, cegły silikatowej, cegły dziurawki, betonu lekkiego, drewna itp. Należy stosować śruby dostosowane do materiału ościeży.

Kotwy budowlane powinny być stosowane wszędzie tam, gdzie odstęp ościeżnicy jest zbyt duży do stosowania dybli, np. przy mocowaniu dolnym (progowym) lub w rozwiązaniach ścian warstwowych. Dopuszcza się stosowanie systemowych konsoli stalowych.

Przy wykonywaniu uszczelnienia należy przestrzegać zaleceń (wytycznych) producenta materiałów uszczelniających, dotyczących: zgodności chemicznej stykających się ze sobą materiałów, oczyszczenia powierzchni przylegania, zagruntowania powierzchni przylegania (w zależności od rodzaju materiału), wymagań w zakresie wilgotności i temperatury powietrza.

Uszczelnienie powinno być trwałe i nie może wchodzić w reakcje chemiczne z otaczającymi je materiałami. Warstwa środkowa to izolacja termiczna wykonywana z pianki wypełniającej (np. pianki poliuretanowej) lub mineralnych materiałów izolacyjnych (np. wełny), które zapewniają izolację termiczną i akustyczną połączenia drzwi z ościeżami.

Szczelina między ościeżnicą a ościeżem powinna być całkowicie wypełniona warstwą izolacji termicznej. Pianki stosowane do wypełnienia połączeń (zaleca się pianki dwuskładnikowe o kontrolowanym spienianiu) nie mogą wchodzić w reakcje chemiczne, ani też wydzielać substancji szkodliwych. Stosowanie ich powinno być zgodne z instrukcją producenta. Dotyczy to przede wszystkim temperatury otoczenia, przy której mogą być użyte oraz czystości wypełnianej szczeliny. Podczas wtryskiwania pianki należy zwracać uwagę na dokładne wypełnienie szczeliny, a jednocześnie nie wolno doprowadzić do odkształcenia (deformacji) ramy ościeżnicy.

Uszczelnienie zewnętrzne powinno być paroprzepuszczalne.

Załączniki:

- Pozwolenie nr 628/2024 z dnia 20.06.2024 roku na prowadzenie robót budowlanych na obszarze zespołu urbanistyczno – architektonicznego wpisanego do Rejestru Zabytków.
- Załącznik do pozwolenia Miejskiego Konserwatora Zabytków – opracowanie architektoniczne.
- Elewacje budynku z zaznaczonym zakresem objętym niniejszym zleceniem.
- Wzorcowe zestawienie stolarki okiennej.
- Szczegół stolarki okiennej – rysunek.
- Dokumentacja fotograficzna.